

YELKENSİZ

Şiir Dergisi
2022 / Yıl: 9 / Sayı: 31
Ederi: 20 TL

Hazırlayan:
Furkan Çirkin

Şiirler:
Furkan Çirkin, Pelin Şanlı Türgen,
Ahmet Ayberk Aykul, Ali Demir,
Deniz Göktepe, Deniz Zeyrek, Serkan
Özer, Fatoş Durmaz, Yasin Uysal,
Şeyda Samancı, Ferhat Bezci, Mustafa
Seyfi, Mahmut Aksoy, İrfan Temel,
Kadir Tepe, Volkan Tepe, Yener Çetin,
Ercan Kaplan, Sahra Nacar.

Çeviri Şiir:
Emily Dickinson
(Volkan Hacıoğlu)

Röportaj:
Süleyman Berç Hacil
(Didem Gözükaraoğlu)

Şairlerle Kendi Kendine Röportaj:
Tuğçe Nur İmrat,
Fatih Ceyhan.

Künye Sayfası Çizim:
Tuğçenur Aldeniz

Facebook: @yelkensizdergi
Instagram: @yelkensizdergi
Twitter: @yelkensizdergi
@yelkensizkitap

yelkensizdergi@gmail.com

İÇİNDEKİLER

Kendimden Kendimi Yıkan Bir Anarşist Olarak: Ben / Furkan Çirkin	3
İsmin Hâlleri / İrfan Temel	4
Jilet/ Volkan Tepe	6
Sümbül Sokak İçin Ağrı / Ercan Kaplan	7
Anlayamadığım Yaprak Meselesi / Deniz Zeyrek	8
m c² / Fatoş Durmaz	9
Yanıtlı Şiir / Yener Çetin	10
Röveşata / Serkan Özer	12
Kusurlu Güzelliğin Kusursuz Trajedisi / Şeyda Samancı	13
Benzemez Kimse Ona Karlı Bir Gecede / Pelin Şanlı Türgen	15
Boyuna Ötmeye / Ahmet Ayberk Aykul	17
Mavi Su / Sahra Nacar	18
Veni Vidi Victus / Mustafa Seyfi	20
Günahkâr / Ali Demir	23
Kefir Yalanı / Mahmut Aksoy	24
Devir / Yasin Uysal	25
Devrilen Bir Ambulanstır Kendine Yetişmen İçin Gereken / Kadir Tepe	27
Pistanthrophobia Azdığında / Kadir Bezci	29
Lirik Porno / Deniz Göktepe	30

31. Sayı – Alakalı Alakasız Şiirler:

Furkan Çirkin, Metin Göz, Fatih Ceyhan, Karacaoğlu, küçük İskender, Behçet Necatigil ...**31**

Tercüme Etütleri:

Mart Hazretleri Teşrif Ettiler / Emily Dickinson (Tercüme: Volkan Hacıoğlu) ...**33**

Süleyman Berç Hacil ile “Ölük Havhav” üzerine Söyleşi:

Didem Gözükaraoğlu.....**36**

Şairlerle Kendi Kendine Röportaj:

Tuğçe Nur İmrat, Fatih Ceyhan.....**40**

Kendimden Kendimi Yıkan Bir Anarşist Olarak: Ben

Furkan Çirkin

Bunca yıl, bunca emek
İtinayla,ilmek ilmek
Yıktığım bu kendimi,
Kendimden yıktığım beni
-Bir anlık gaflet ile-
Yeniden yapacak değilim,
Bu tuzağa düşecek değilim

İSMİN HÂLLERİ

İrfan Temel

okunup unutulacak bir şeyler yazayım dediydim suya
söküp söküp ördüğüm öykümüz bu kışa da yetişmedi öykü hanım

kıvranıp durup kıvranıp durup sayfaların ucu gibi
hangi sayfada kuruttum bir gül hanım sizleri

uslu uslu sustuklarım pıhtı gibi tıpkı
duvara nazı geçmeyen çivi boynunu büküyor nazlı hanım

dil bilmez paslanmış tulumba susuz yaz
yılanmış bir ah *daha bir ah mıdır* ahsen hanım

kafa sallıyor emme basma emme basma tabii ki tabii ki
koparıp attığım yağ bezesi bensiz de büyüebiliyor mu lokman bey

her üzüm şarap her ezilen harap olmuyor ki
sert sessiz bir harf olabiliyor sizlere fıstıkçı şahap

hangi rüzgar attı bu kakülünü alnına
hangi kısa aşkın uzun ayrılığını çektin müşkül hanım

duvarımdaki kireç kaynıyor da kaynıyor ablam için geceleri
sürekli el değiştiriyor hüznü olanın hüznü hüsnü bey

aşk diye cinayet işleyebiliyor bazıları çeyizlere dantel diye
bir sızının anası olduğunu sen ne zaman öğrendin suzan suzi

gurbet dediğin neden kız ismi gurbet hanım
dışarı çıkarılır çeyizi değil mi

koca gözlerini alıp küçük harflerime bulaştırıldığımı
hangi türkü söyledi sana türkan hanım

alfabenin son harfi zemheri
neden eller gelir zöhrem gelmez ki...

özleminin kuraklığını gidermek için
dudaklarından kaç kez öpülür özlem hanım

bekleyen bir dizeyim diğerini üstüne üstlük
hasret dediğin neden tekin bir gül

her sevdiğinle kocamıyorsun ne yazık ki
her öpenle de ölünmüyor sevgi hanım

sabah kaç gibi çıkıyorsun duygu hanım
akşam kaçta geliyorsun aklıma

JİLET

Volkan Tepe

jjjjilette kestim geceyi
bir tarafta dul kalmış dudaklarım var
bir tarafta uzunnnnn ve kanlı tırnakların

sen ki organ nakli bekleyen aşkların
güdölenmiş romantik katilisin

bağışşlla
tittrekk parmmakklarımını
kessikk avvuçllarımını

sen ki en güzel rüyaların
tam ortasında patlayan şarapnel sesisin

bağışşlla
yarıkk duddakklarımını
attmayyan nabbzımını

jjjjilette kestim geceyi
bir tarafta ayrılığın kara kutusu var
bir tarafta cesedimin kriminal raporu

SÜMBÜL SOKAK İÇİN AĞRI

Ercan Kaplan

Çok eski bir sesi duyunca pencere önünde
bunca geçen zamanın anlamsızlığına bastığımı
fark ettim. Durmalı artık bir yerde. Bazen kaçış
aldanıştan ibaret-
mış.

Yürüdüğüm yol, şimdi bana
en muhalif, en soğuk ya da
her yer kendime uzak
bir tuzak-
mış.

Yaşam karmaşıktır, ancak çıkılmaz
değildir. Bu sokak da çıkar bir yere
dedim ve gördüm
Sümbül sokak da aynı kalmaz-
mış.

Fotoğraflardır zamanın görsel kanıtı. Sen
benim gülüşlerimi de almışsın be-
kül. Ağrılı bir andır vakit bazen
Belki o kadar-
mış.

ANLAYAMADIĞIM YAPRAK MESELESİ

Deniz Zeyrek

Anlayamadığım olaylar oluyor hayatımda
Kahverengi yaprak nasıl oluyor da arabanın camından süzülüp
sileceğe takılıyor mesela?
Bu yaprak, temizlenen gönüllere bir armağan mı acaba?
22 yıldır gözlediğim denizin içinden çıkmayacak o Deniz'in kızı, biliyorum.
Tüylerim diken diken olsa da beklerken
Acı kadar haz veriyor üşümek
Hangi sıcak içeceği içsem ısıtmıyor midemi
Hiçbir şal, eskisi gibi sarıp sarmalamıyor zayıf bedenimi
Hasret çektiğim yerlere vardığım an oradan uzaklaşmak istiyorum
Ne istediğimi, ne yapmam gerektiğini bilsem de
Eylemsiz kalmayı yeğliyorum
Keşke yanılsaydım ben bu hayatta diyorum
Cahil bir insan olup çirkin ve yersiz bir cesaretim olsaydı
Biraz da diken yerine gül dökülseydi yoluma
Ama anlayamadığım olaylar oluyor hayatımda
Çocuklar nasıl dilenip nasıl hırsız olur mesela?
Bu kadar çaba nasıl havada kalır?
Yaşamak boş!

m c²

Fatoş Durmaz

Kime çarpsam göktaş
Yanılığdan yansıyan
Kömür karası eller
Dünyayı kuşatan
Kara delikler zerre umrumda.
Nereye dönsem hüzn
Asıldığı yere bürünen
Emanet gri hırka
Hayır Gogol'dan bahsetmiyorum
Kandinsky'nin canı cehenneme !
Kaya diplerinde geceyi kovalayan
Çelişkiler yumağıdır yosun

YANITLI ŞİİR

Yener Çetin

Sen kimi arıyorsun böyle yarım

Kafamın içinde bir yer var, onu arıyorum matmazel.

Telefonla arıyorsun peki kimi?

Annemin çocukluk günlerini arıyorum matmazel.

Kime gülüyorsun böyle kırıksık, deli

Kafamın içindekiler benimle alay ediyorlar, ona..

Kimi nokta ve virgülleri siliyorum acılarımdaki matmazel

ayrıca

Peki, hala sarışın mı o yazlar?

O yazların saçları ihtiyarladı matmazel.

Gönlüm epey zayıfladı ayrıca, o kokular

Durgun bir suda yıkadın mı hiç düşlerini

Hayır matmazel, onlarla birleştirdim düşlerimi

Onu bekledim suyun derinliğinde tatlı bir ilk halinde

Esmer

Peki kaç kere öldün bu hayatta acaba
Hiç kere öldüm desem yeridir matmazel
Cevaplamak istediğin bir şeyi cevapla o zaman
O tutunca beni dinginliğinde bembeyaz
Aramızdaki bütün engeller intiharlanırdı
desem yeridir matmazel

Bu kadardı sorum sana, bu kadardı soluğum
Aramızdaki meşale hiç sönmeyecek desene matmazel
Benim onca derdimi uyku tutmaz mesela
Onu unutmak sürgit nöbet tutar kafamın içinde
Ama o mumlar, onun yaktığı, hiç sönmeyecek matmazel!

röveşata

Serkan Özer

sokakların tüm çıkmazları benim
istesem iki ayağı Afrika tekir oluyor
gururla el sallarken ışıksız lambalara
yumak olup misketlerle yuvarlanıyorum

çocukluk akli işte mavi kazaklı
sarı saçlı bir kaleciyi tutuyor
önüme koyduğum şapkalara ve
kanepelere sıçrayışlarımı katıyorum

yarada bir alın terimle dalgalanmış
içi alev dolu bir kupa oluyor
dudağımdan düşen şarkılarla
yükseleli duvarlara tırnaksız tutunuyorum

içimdeki ceza sahalarına
duvarı böcek tutmaz kireçler sürülse
büyütüp düşlerimi geleceğe
kucak olup sımsıkı sarılıyorum

hayata sıçramadan atılan röveşata
nasılsa bir yalnızlıktır

KUSURLU GÜZELLİĞİN KUSURSUZ TRAJEDİSİ

Şeyda Samancı

Sesimin çatlaklarından yüreğime doluyor;
sessiz haykırırlarımın arasında, titrek
kelimelerim.

ki ben, çağırılmadığım bir kadrajın dışından,
hepinize gülümsüyorum.
hiçbir uzamda barınamayan varlığımla
barıştım.
-kim bilebilir?

Tehlikeli kaçısın özgürlüğü uğruna,
bir an dalıp letheye
içmek istiyorum belleği iyileştiren suyundan,
ve doğmak;
berrak bir hafızaya...
-'Delilik, çok büyük acıların Lethe'sidir.'*

Ben ki açık bir zihnın amansız sularına
bırakıldım.

Çırpındıkça derinleşen ve
güçlenen bir kaynağın kucağına..

Oysa geçmiş ve
olacak olan h e r ş e y i
bağışlayabilmek isterdim.

- bir parça delilik için geç değil?

Şimdi müsaade edin, hayatımın
dahil olamadığım oyununa
ortasından da olsa gireyim.

Ve perdeyi bir çırpıda
çekeyim.

-Bu trajedide tuluat senin neyine?

BENZEMEZ KİMSE ONA KARLI BİR GECEDE

Pelin Şanlı Türgen

Oysa sen terkedince artan
Bir son üşümeye benzersin . . .

Karanlık bir sabah doğumu sönmeyi unutup
İsli sokak lambasıyla yüzüme vurma
Akla! Ömrünü tersyüz et
Kendi boşluğunu topluyor insan yalnızca
Ve iğne, ipliği kabul ediyor bir tek.
Anadolu'da beyaz bir gece ülkesi
İçimin kırılğan yerlerine batıyor,
batıyor sadece.

Karınca izi ruh bozgunu olup çıkıyor
Ağrısını topluyor şairler geceden
Yasakla! Belleğe emanet an
Kaç günah vurmuşsa yüzükoyun kıyıya
Yargılarken zamanı, et, kemik, kan
Ah'ı çoktur çocuk olanın
Herşeyi unut da bunu hatırla.

Kararsız gözlerinde yama,yanağında alaz
Üretilmiş bir savaştan kurban bir çocuğa kalan
Sakla!
Sakat atın sancısını anlat
Yarasını tek damlayla yutkunan
Nasıldır öldürülmeden
Hatırlamak topal zamandan.

Karışık renklerin üzerinde kuru bozkırın
ey kar
Örtülü bembeyaz sahipsiz bir ağıt ol.
Yağma, dur Yağma!
Gecenin beyazı ıştır
Kuşlar onlarsa ışığa kör
Yapma!
Körlük en hızlı yayılandır insan ırkında.

Durma bulutlar akında son tane kar
Durma bir serçe adımı bırak
Yavaşlama! Artık korksan da
Tek çare yola çıkmak.
Patiskalara sarılı kuytuda
Saklı saman son mektuba düş de
Eri su ol, bir gözyaşında dağılan
Yarım kalmış o sözcük üzerinde.

Şimdi ayaz zamanı, şimdi mucize son tane kar
Kaç kış, kaç aklın varsa noksanlık
Şaşma!
Hala buz kesmemişsek
Ve yaşamaktan bir belirti varsa hala
Çoktan yerle bir olduk demektir
Senle kaplı bu yitik, bu ahir yüzyılda.

BOYUNA ÖTMEMEYE

Ahmet Ayberk Aykul

Senin için
Her şey senin için
Gündoğumundan önceki pembe aydınlık habercisidir
Gözlerini açar kuşlar
Boyuna ötmeye
Boyuna
Büyükşehirlere vardığımda
İçimde taşra çelişkileri
Senin için
Çekemezsin bir yere istesen de
Sineden başka
İçimde taşra hasreti çektiğim
Senin için

Senin için
Her şey senin için
Yağmurlar yağar Ankara'da güz vakti
Senin için
Ben ıslanırım
Islanır kuğulu parkta sevgililer
Ve ötekileri
Senin için

MAVİ SU

Sahra Nacar

inanmıyoruz kahvaltı sofralarının
üç yumurta iki şekersiz çay merasimlerine
unuttuk o yıldızları
birleşik zamanlar tuttuk
bahane kipinin rivayetinde
kalsın hesaplaşmalar sedef bulutlarında
dizildik kızılın göğsüne
ve bir gölün kar tabakası
havada tutuyor cesurluğumuzu
sayısız boşluğuncu yüzyıllarımızı
cüzamlı koşuşılardan bir karanlıkla
buz tuttu ellerimiz
evlerde ve odalarda
kutsal eşya odalarında
tüm suçlu eskilerden
yeni bir kanat taktık kendimize
değirmi, yılgın, zarif dikenlerimiz
inandığımız ve karardığımız her aralıkta
bir böcek gölgesiyle geçti üstümüzden
geyik otu ve kakule taşıyan ıtırıyla

inanmıyoruz desem de
balık pazarlarının taze soluğuna
mavi su kanarsa
annemin yüzü kararır
oyar kendini tanrı, insan yapar

veni vidi victus

Mustafa Seyfi

1.

geldim gördüm yenildim
sezar'ın kanlı bağında çürümüş
binlerce köleden biriydim
ne büstüm var şehrin meydanında bronz
ne de resmim bozuklukların ardında gümüş
hayatım hesap cetvellerinde müflis ve buruk
ateşe tutulmuş bir neşterin yüzünde kararsız
satır aralarında bir kurşun kalemin
cırılçıplak ve cansız bulunmuş

II.

geldim gördüm inandım
mızrağımın ucunda kutsal kitaptan sayfalar
ayet vurdum düşmanımın bağrına
peygamberler çiçek açtı, dualar saçıldı üstüme
bir anne bin kaygı büyüttü oğlunu
ben tek darbede şehit ettim

alkışladılar, aralarına aldılar beni
her gün biraz daha romalıyım
dişlerim her gün biraz daha çürük
mayalanmış bir kan damlıyor madalyalardan
düşmanımın adı takvim yapraklarında yazılı
günlerim bir nefes, düşmanım elli iki hafta
düşmanımı tanımam, düşmanım kim
düşmanımı tayin ederler ben bir kurşun askerim
ziyarete kapalı hatıralar kabristanındayım
küf tutmuş terhisim gömülü toprakta
mezar taşında silik harfler, silik bir ömür
künyem pas tutmuş, kan tutmuş rütbem silik
sarışın ve şımarık bir güneş kovalamaz burada
uçurtma iplerine bağlayıp
göğe saldıgım çocukluğumu

III.

geldim gördüm kayboldum
tanrım affet beni
korkaklığım yepyeni dinler uyduruyorum
ben var mıyım, var mı edildim
rızam var mı bu varoluşta
soyut bir kuş sürüsü diyorum
bir su dökülüyor, sis mi deniz mi
masmavi bir yol geçiyor göğsümden
kalbimde solgun bir asfalt kuraklığı
tanrım beni duy, aklımdaki çöle ağaç dik
gölgesinde kalbime çarpan soruları avutayım
benden bahsedilmiyor altın nakışlı kitaplarında
şarkılarda adım geçmiyor, sanki ben yokum
sanki terk edilmiş bir istasyondayım,
hiç gelmeyecek bir treni bekliyorum
beni görmezden gelip görmeze gidiyorsun
sen, evlatlarına yabancı mutsuz bir babasın

iv.

geldim gördüm kabullendim
gözlerim yoksulluğun ahşap kapısı
nem tutar, kir tutar, pas tutar
bir kasvet tabakası yas ertesi yüzümde
ah benim keder kumbarası kalbim
bu barut icadı saklambaçtan kaçıp da
balkon altlarına sığınamam
sığamam bir türkünün yarattığı kül rengi boşluğa
sonsuz intihar fişekleri ne yana seğirtsem
affet ve anla, beton saksılara kafamı çarparak
gül bahçeleri düşledim, her seferinde çöl düştü payıma
kumdan kalelerim yıkıldı, rüzgara esir düştüm
tam kalbinde stent karakollar ile önlem alınmış
varoş bir mahallede büyüdüm
her mevsim tenimde bir kış titremesi

v.

geldim gördüm gidiyorum

GÜNAHKÂR

Ali Demir

Boynuma her dokunuşunda,
Jilet keşiği, şarap kızılı dudakların.
Varlığını hissettirir,
Şah damarından daha yakın olan yaratıcının.
Kızarır yüzüm utanırım.
Önden yırtılan gömleğimde,
Cennetten yeryüzüne,
Yasaklanmış ağacın meyvelerini taşırım.
Ben cennet artığı,
Ben kitapların yasağı,
Hangi bedende inersen ineyim,
Yeryüzünde durmadan seni ararım.
Bir kavim dışlar beni lanetlenmiş.
Bir diğeri taşlarla etimi ezmiş.
Ne kadar saklanırsam saklanayım,
Başka biri yerimi işaret etmiş.
Ben, adı kul listesinden silinen.
Ben, yeryüzünde günahkâr, gökte asi bilinen.
Kınayan onlarca gözde,
Ölmeden önce yeri belirlenen
Bir gün gelir üflenir sur,
Gökyüzünde yıldızlar buğday gibi savrulur,
Kesilir hesap toplanır mizan,
Cennet cehennemden azade kalmaz hiçbir insan.

KEFİR YALANI

Mahmut Aksoy

Göt lalesisin baş aşağı baktırdığı göz beri
Bugünün kefiri anıta dönüşmeyecek kadar toz

Dünya çekilecek gibi
aşklarımın ön hazırlıkları dostlarım varsa.
Evde oturup fikir ve kedi büyütmek zor,
tutku nereye ben ardından oraya zincirli;
zıtlığa aşı bulunmaz.

Ne yapardım elleri kelepçeliyseniz
- kollarınızın tek başına hiçbir şeye benzemediği -
Bulunmamışsa bulurdum dört icadı:
Aşk, Bok, Dost ve Ateş

Bak derisi görmek gözlüğünün altında
Kelimesinden hamileyse
bu sefer baba çocuğuna,
devrim bir kadının saçlarına asılmaksa,
kan gelmek üzereyse boşluğu dövmekten
Dünya katlanılır gibi

Tarihten beri çamur sözlüğü
Yarının yoğurduyla
ekşi yiyilen yumruk havaya

DEVİR

Yasin Uysal

Zamanın başlamasına sonsuz kala
Sessiz bir pırıltıyla gözlerimi açtım
Ancak bir tozdum sürüklenen
Gittim geldim düştüm kalktım
Hep aynı yerde.
Dönen bir cehennemin içinde
Taşlandığımı hatırlıyorum
Her taş bir gözyaşı taşırdı
ve taşı her şey
Her şey, bir şeyden meydan oldu.
Tüm varlığın olmadığı dipte
İçimden dışıma bölündüm
Yalnızlığım, çokluğumla sınandı.
İşte, zaman sonsuzluktan kurtulup başladı
Bense bazen sadece durdum yaşayarak
Bazense aktım bir eylemin ucunda
Öldüm, öldürdüm ama yine hepsi bendim
Sonrası sürgün.
Ne ellerim ne de ayaklarım vardı
Kuru bir yüzeye kendimi attım

Öyle bir boğuldum ki
Tekrar ve tekrar ardım sıra geldim kabullenmek için
Önümde ölen bir ben
Arkamda ise bunu bilmeyen ben.
Ancak tek tek değiştim
Süründüğüm zamanlardan kalan göğsümdeki izler
Havada süzüldüğüm zaman çokça kaşındı
Pençelerim yaralarımı kaşıya kaşıya döküldü.
Ben bir zaman çok küçüktüm
Öyle bir yoktum ki dev gibi benlerin arasında
Belki de bundandır gözyaşı ateş olan taşı görmememin sebebi.
Tüm şey vardı, hiçbir şey yoktu
Ben ikisi arasında gidip geldim

En sonunda, göğe yaprak sallayan ağacın dalında
Nefesimi alıp verdim
Çok şey sığdırdım içime
Taşıyamadığım için ağaçtan indim kendi rızamla
Ama zamanın ilerisinde
Düştün ve kovuldun diye iftira atacaklardı
Bunu yapacak olanlar da yine bendim.
Dimdik durdum hem onların hem kendimin karşısında
ve koştum
Eskiden ayaklarım olan ellerimle ateşi taşıdım
Bunun için de beni bir dağa zincirleyeceklerdi.
Olsun dedim ve oldu
Olan her şey bir zincir halkasıyla beni ezdi
Başka güçlü ellerle zincirlerimi kırıdığım da
Zaman bitmeye az kalmıştı.
Zaman bitmeden durdum
ve konuştum
Gerçek ya da yalan.

DEVİRİLEN BİR AMBULANSTIR KENDİNE YETİŞMEN İÇİN GEREKEN

Kadir Tepe

mancınıkla en uzağa gitmen gerekirken

yine düştüğün o yer mancınıksa
yarasaların her iç çekişinde mağaralar neden çın çın
harp sonrası tıs yok

(harbi bak!) bak amour, tılsımını kaybetmiş ütopyalar gibisin
her neyse

ve iştah, lıkır lıkır içecektir gözden taşan klorlu suyu
çünkü kalp deşilince kirdir gözbebeğinden akacak
yani buğday perilerinin diline dolambaçtır gramofondaki şarkı
topaçtır bir sarılmanın ardından yazgımızı gerginleştiren

her neyse

ve bale yapar nöbetini unutan gardiyan, cebinde ipek anahtar
lavabo ihtiyacını sterlinle görürken dışarıdaki yabancı
bir türk, kendi metaverse dünyasında salsa dansına kalkar
aynı esnada o kaypakta tangosuyla carrousel meydanındadır
çünkü devrilen bir ambulanstır
kendine yetişmen için gereken

zambaklarla süslü döşekler hep kasvetli mezarlara döner

narin bir kayanın sırtını billurlarıyla kütletir dalgalar
birdenbire mora çalar yaraya trip atan kan kalabalığı

ve her pazartesi sendromunda

ruhundaki emeviye paslı namlunu doğrultuyorsan, o seraptır
eteklerine sıçrayan yangın neden soğumaz ki koynun boşalınca
üstünde seken taş mest olan bir ırmaktır, yani yavaşaktır o
sanki tabiat anaya, misliyle iade etmek ister cendeğini

ulu hokkabazların alüminyum değneklerinin ucunda

her neyse

neden geç kalkar ki kendine gelmek için bindiğin o tren

vezir, pusulayı şaşırtırdı haremdeki fırtına cümbüşleriyle
 oysa kunduracılar, kuruyemişçiler, parfümcüler
 kepenklerini hep gresle, kajuyla, fıs fıs la indirirmiş, *tak* diye
 çünkü (*TAK!*) diye yaratılmış kainat
 bu şey eceli gelen insanın son anda cırcır olmasıdır

her neyse

ve duyulur yaralarını kıskanan iki kentin arsındaki patırtı aksi
koşarken doğurgan

tozluken dağılgan

meğer bir çocuk tekerrürlü düşerek ölmeyi öğrenirmiş
 başkasının yarasını görüp ölüm sanarak
 unutma, tinsel yozlaşmalar bir telefon kadar yakınındadır
 meyvesiz bahçeleri olan kavimlerse birdenbire helak olacaktır
 şimdi yaslarla gülüp bayramlarla ağlamak da niye
 ve parmağıyla evrendeki bütün müziği yakalayan tanrı
 sanki kaloriferde cızırdayan ölü sineği alına yapıştırmaktadır
 neden bir çark kurmaya çalıştığında dağılıyor ki bütün dişliler
 trombon gibi ıslık çalıp terk eder disleksiler, tıknefes tiryakiler

her neyse

vardır yüce ilahlarla aramızda akışsız dereler
 yazgın sıkı, kızgın kor, depresif siyanür ve stalingrad
 afrikalı çocuksa öptüğünde tecellimizden kemikleri temas eder
 ve pırrrrr kanatlarıyla çiklet yutan kargalar (*bang! bang!*)
 totemlerden kil, külrengi göğsünde suyu bulandırmaktadır o
 mancınıkla en uzağa gitmen gerekirken
 yine düştüğün o yer mancınıkla
 neden geç kalkar ki kendine gelmek için bindiğin tren
 devrilen bir ambulanstır
 kendine yetişmen için gereken

PİSTANTHROPHOBİA AZDIĞINDA

Ferhat Bezci

*Nefret yasalarına baş kaldırırken
Bilişsel kuramın tüm evreleri bittiğinde affedildin
Şimdi tüm niyetler giyotin altında
Sebzeler güldüğündeysen
Zaman dokunacaktır muhakkak deklanşör tuşuna*

Tırnakta siyahlıkmiş arada kalmak.
Ruhum mecburi bir seçimin usturasında tıraş ediliyor, putlaşıyorum!
Tanıdık bir sima,
Baltalı bir peygamber geçiyor önümden.
Uçkurunda parmak izlerim parlıyor!

Şiddetli bir acı, öfkeyi bedene hapsedermiş
Havva ana aldatıldığında öğrendim
Ve bu yüzden
Buğulanmış camlardan
Sopa gören lağım fareleri kaçışıyor

Kaçmak, dile ve göze vuruncaya kadar...
Çünkü çıldırmak, kıyamete seslenmektir!
Ve karıncalar kadar güçlendiğinde kelimeler,
Yumruklarım hücum eder, gözlerim Yakup!

**Maskelenmiş gözlerin Allah'ın adaletiydi
Emin olmaksa yanılmanın bir adım gerisidir**

LİRİK PORNO

Deniz Göktepe

Gece başladı
Işığı kapattım
Odamız esmer, tenimiz karanlık
Son kadehimi sana içtim
Son zarımı sana salladım
Dayandım doruklarına
İçimden içine bir yol aradım
Uçuşsun rahminde beyaz bulutlarımız
İncecik vücudunda kaç boşluğu
Kaç kez tamamladım, sayamadım
Islaktın
Bütün gece bir yağmuru sayıkladık seninle
Gövdem gövdene şemsiye
Ruhum ruhuna teslim
Dilimde bolca dua tanrım
Daha fazla yağmur bize

31. SAYI - ALAKALI ALAKASIZ ŞİİRLER

“Porno ayetlerine bakarak otuz bir
Aynadaki sırtımama bakarak otuz iki
Elimdeki tespihi sayarak otuz üç
Düzene ana avrat sayarak otuz üç
Varlığımı yokluk sayarak otuz üç

İntikamım kendimdir / varlığım ve yokluğum”

(Furkan Çirkin, *İntikamım Kendimdir, Klaros Dergisinin Sanat ve İntihar sayısından*)

“kaldırın damarlarına kan dolmuş kılıcınızı
erkek olun biraz! kadın erkek farketmez, erkek olun, arşa kadar”

(Metin Göz, *Kaba Manifesto şiiri, Süpürge Kadın Destanı* adlı kitabından)

“Eylemlerini sürdürecekmiş yalnızlık,
öyle yazıyor
gecenin ilk sayfasında

Acı ile mutluluğun arasında, hıçkırık tutmuş bir virgül
gibi duruyor insan
oradaki kelimelerden ayrı, oradaki manalardan uzak

çöllere yağması beklenen ilk dolu adeta, elimdeki canlı bıçak!”

(küçük İskender, *Mastürbasyon şiirinden*)

“Gül memeler domur domur terlemiş
Rahmetin güllere yağdığı gibi”

(Karacaoğlan, *Koşmalarından*)

“siz, virajsız yolların sözde usta sürücüler!
 siz, yokuşasağının kolaycı sözcüleri!
 bilmeden, sormadan, ağlamadan
 az daha eğiliyordum dumanla;
 ben ananızın amıyım
 haydi durmayın
 sakin beni!”

(küçük İskender, Karo Valesinin İntikamı Şiirinden)

“Bütün diri spermalar, şiirler
 Kalsın yerli yerinde,
 Tavlı topraklara değil de
 Kuru tahtalara düşecekse.”

(Behçet Necatigil, Şiir Döllemesi şiirinden)

“Memeleri tomurcuklanmış yaşıt kızlarla bir ömür
 Bol mesaili bir ömür, ama ara ara da nadaslı
 Tanrısal bir kuraldır, nadas verimliliği artırır
 (Nadas! Bilirsin, kesilen sakal)
 /
 Çünkü kesilen sakal daha gür çıkar
 Bu hayat böyle iyi, aferin tanrıya”

(Furkan Çirkin, Yontuk Rutin, Varlık Dergisi Haziran 2018 tarihli sayısından)

“Şeker katmadığım hâlde çaydan şeker tadı alıyorsam
 ya bu seni öpüp de çaydan bir yudum aldığımdan
 ya da çaycının bana yaptığı bir ibneliği”

(Fatih Ceyhan, Gereksizlik Kipi, Hayalhane Fanzinin 2014 tarihli 4. sayısından)

TERCÜME ETÜTLERİ

Volkan Hacıoğlu

Emily Dickinson'ın "Mart Hazretleri Teşrif Ettiler!" ["Dear March, Come In!"] başlıklı şiiri kolay bir şiir gibi görünmesine rağmen aslında değil. Şiirin notasyonu bile şairin poetikasının bir parçası. Hâliyle şiirin çevirisi de kolay olmadı. Fakat Türkçede iyi bir ses verdi. Şiirde ağırlıklı olarak ironi ve mübalağa sanatının hâkim olduğu mısralar var. Bir söz sanatı olarak "İltifat" (Apostrof) da Dickinson'ın ustalıklı ifadesine eşlik ediyor. Şiire adını veren ve kilit taşı oluşturan ilk mısra "Sevgili Mart gel içeri" diye çevirme kolaylığından özellikle kaçındım. Dramatik tonu artırmak için Niyabet (Regency) tarzı hitabet sanatını kullandım. Şiirin finalindeki iki mısra da tüm bu tercüme estetiğini teyit edecek şekilde İltifat ve Kabahat kavramları arasında poetik yükü dengeliyor. Dickinson'ın Shakespeareyen bir edası var. Emerson'a olan hayranlığından da bunu tahmin etmek mümkün.*

"Eski Romalılar Mart ayını savaş ilahı olan mabuda ayırmışlar ve adına Mars demişler. Süryaniler ve eski İranlılar (Azer) dedikleri bu aya büyük önem verirler; bu ay içinde dünyanın bütün işlerini, o isimde bir meleğin yapacağına inanırlardı. Mart adı Türkçeye Latince'den geçmiştir." – Saatli Maarif Takvimi, 3 Mart 2022 Perşembe.

(*) "Batı edebiyatında edebî bir söz sanatı olarak Apostrof: ölü veya hayalî bir kişiye, olmayan bir yere veya cansız bir nesneye, kişileştirilmiş soyut bir fikre hitap etmeye denir. Tanzimat öncesi Türk edebiyatında apostrofun direkt olarak karşılığı olabilecek bir edebî sanat bulunmamaktadır."

MART HAZRETLERİ TEŞRİF ETTİLER!

Emily Dickinson
(Tercüme: Volkan Hacıoğlu)

Mart hazretleri teşrif ettiler!
Ne kadar müşerref oldum!
Sizi daha önce bekliyordum.
Lütfen çıkarın şapkanızı.
Yürümüş olmalısınız,
Nasıl da nefes nefese kalmışsınız.
Mart hazretleri nasılsınız, eşraf nasıl?
Hâli vakti yerinde miydi bıraktığınızda Tabiat'ın?
Ah Mart hadi gelin üst kata çıkalım
Anlatacağım o kadar çok şey var ki..

Mektubunuzu aldım, haber getirdi kuşlar.
Akça ağaçlar gafil avlandılar size
Ne yalan söyleyeyim nasıl da kıpkırmızı oldu yüzleri.
Fakat Mart affedin beni
Ve renklendirmem için bana bıraktığınız bütün şu tepeleri
Kalmamıştı hiç münasip tonda bir eflatun
Hepsini alıp gittiğinizden beri.

Kimdir o? Şu Nisan mı?
Kilitleyin kapıyı gelmesin
Düşmesin artık peşime
Bir yıldır nerelerdeydi arayıp sormadı
Onunla meşgulken düşüncelerim.
Fakat teşrif eder etmez siz
Teferruat o kadar ufaldı ki gözümde
Kabahat tıpkı iltifat kadar kıymetli
Ve iltifat kabahat kadar safiyane.

DEAR MARCH, COME IN! (*)

Dear March – Come in –
How glad I am –
I hoped for you before –
Put down your Hat –
You must have walked –
How out of Breath you are –
Dear March, how are you, and the Rest –
Did you leave Nature well –
Oh March, Come right upstairs with me –
I have so much to tell –

I got your Letter, and the Birds –
The Maples never knew that you were coming –
I declare - how Red their Faces grew –
But March, forgive me –
And all those Hills you left for me to Hue –
There was no Purple suitable –
You took it all with you –

Who knocks? That April –
Lock the Door –
I will not be pursued –
He stayed away a Year to call
When I am occupied –
But trifles look so trivial
As soon as you have come
That blame is just as dear as Praise
And Praise as mere as Blame –

EMILY DICKINSON

(*) Bu şiirin İngilizce orijinali 1958 yılında Amerika'da orkestra için Aaron Copland tarafından bestelenmiştir. Besteyi aşağıdaki linkten 10. dakika 8. saniyeden itibaren dinleyebilirsiniz:
<https://youtu.be/ChxY84LkoxM>

SÜLEYMAN BERÇ HACİL ile “ÖLÜK HAVHAV” ÜZERİNE SÖYLEŞİ

Didem Gözükaraoğlu

1. İlk şiir kitabınız “Ruanda Kırsalı” 2016 yılında, Düşülke Yayınları’ndan çıktı. “Ölük Havhav”ın tarihi ise 2022. Aradaki altı yıl, ikinci kitap için özellikle belirlediğiniz bir süre miydi?
Yani, değildi aslında. Ama şartlar el vermedi diyeyim. Sadece yazdım. Sonra onları topladım. Birkaç yayıneviyle bu altı yıl içinde görüşmelerim oldu ama olmadı. Kismet değilmiş. Bir geldik pir geldik diyelim :P

2. Üretken bir şairsiniz. Bu altı yılda ortadan kaybolduğunuz söylenemez. Basılı yayınlarda ve e-dergilerde şiirlerinizi okuma fırsatımız oldu. Şiirlerinizi yayımlamak için nereleri tercih ettiniz?
Ben öyle yer ayırt etmiyorum. Tabii ki dünyaya bakışımı ve yazdıklarımın yarattığı fikri kabul edebilecek, bunları kabul edeceğini düşündüğüm yerlerde göndermek önceliğim ama bireysel bir düşmanlığım ya da devam olmadığı müddetçe her yerde çıkarım. Çıkılması gerektiğini de düşünürüm, sadece kendim için değil herkes için de. Şiir iyiye her yerde ve her iyi şiir alıcısı tarafından görülmesi gerekir. Aksini düşünseler bile.

3. “Ruanda Kırsalı” ile “Ölük Havhav”ı karşılaştırmanızı istesem, ne dersiniz?
Ruanda Kırsalı ilk gençlik ve depresyona yavaştan göz kırpmalar dönemini, Ölük Havhav ise var olması hiç akılda olmayan buna karşın kaotik bir kişiliğin var olarak olgunlaşmak için çaba sarf ettiği ancak başaramayıp

bayağı bayağı çuvalladığı bir dönemi anlatıyor. Şimdi o dönemde değilim şükür ve bu şiirler hayat gibi geride kaldı. İleriyi göreceğiz.

4. “Ölük Havhav” ilginç ve bana kalırsa riskli bir isim. Kitaba isim verme sürecinizi biraz anlatır mısınız?

Çok basit aslında. Bir kitaba isim vermem için o kullanacağım iki üç kelimenin beni etkilemesi gerekiyor. Etkilendiysem tamamdır. Dosyaya isim ararken önce şiirlerin isimlerini düşündüm. İçime sinmedi. Ya da belki sindi de sonra iptal ettim, şu an tam hatırlayamıyorum. Sonra dizeleri dolanarak kitabın genel fikrini yansıtabilecek bir şeylere rastlayabilir miyim diye baktım. O da yok. Ölük Havhav dayımın kızının -kendisi uzun zamandır görüşmediğim ama sevdiğim bir insandır- küçük bir kız çocuğuyken ölü bir köpeği görünce kullandığı bir niteleme. Halası olan annemden öğrendim ben de bu durumu bir konuşmamızda. Çok ilgimi çektiği ve beni etkilediği için kullanmak istedim. Dosyanın genel yapısına da uyumluydu ve sırtmazdı. Sonuçta Ölük Havhav’ın lirik bir kitap olmadığını aksine lirik şiirlerimden kaçarak oluşturduğum bir dosya olduğunu söyleyebilirim.

5. Şiir yazmaya ne zaman ve nasıl başladınız? Şiirinizin kaynağını kimler ve neler oluşturur?
Herkes gibi lisede değil ama lise sonrası üniversite sınavına hazırlanırken; bir

anda lisede beraber olduğum kız aklıma gelmiş ve sonrasında çalıştığım defterin köşesine bir şeyler karalamıştım. Sonra içimden onu biraz uzatma isteği geldi. Uzadı. Bence boktan bir şey olmuştu ama şiir yazma eylemini sevmiştim. Şiirimi değil ama o yazma sürecini, geçirdiğim dakikaları falan. Sonra böyle uzadı gitti. Üniversite dönemlerimi bitirme sürecinde artık yavaştan kötü bir şair olmaya başlamıştım. Kötü şair olmak hiç şair olamamaktan yeğdir çünkü kişi şiir yazabiliyordur. Şu an kötü olduğumu düşünmüyorum ama :) Okuyucu için yazmasam bile ki bunu hakaret kabul ederim, yine de yazdığım şeylerde okuyan kişilerin manalar bulmaları beni mutlu ediyor. Soruya dönersem şiirimin kaynağı hayat. Yaşamım. Ben. İlhan Berk gibi cevap vereyim. Ben. Ben olmasam şiirim de olmaz. İçinde "ben" geçmeyen bir şiir yazabileceğimi düşünmüyorum. Yazmış olabilirim ama çok azdır. Onlarda da düşüncem ile bulunuyor olurum. Şairin olmadığı ve onu hissetmediğimiz şiirleri de pek sevmiyorum. Yazan yazsın ama bana uygun değil.

6. Sizce şiir tasarlanabilir bir tür mü?

Öyleyse nasıl tasarlar, nasıl düşünür ve yazarsınız?

Ben şiir yazarken işçilik yapıyorum. Kelimeler, düşünceler, fikirler biriktirim. Bunları not ederim. Not almak çok önemlidir kendi yazın maceramda. Sonra notlarıma bakarım. Onlar beni kendilerine çekerler. Düşüncelerimin üzerinde kafa yorarken o düşünceler estetik bir biçim alır. O estetik kaygı da şair olarak tamamen bana aittir ve bunu çok önemli buluyorum.

7. Kendinizi bir edebiyat akımı içinde görüyor musunuz?

Fikrim yok. Ama şair dostlardan çok şey duydum. Garip diyen var, İkinci Yeni'ye sırtıyorsun diyen var, Underground diyen var. Bunların hepsini harmanlıyorsun diyen var. Ben diyorum ki bunların hepsini aynı potada eriterek Süleyman Berç Hacil'in şiirini çıkarıyorum. Evet eritiyorum.

8. Çağdaşınız şairlerle ortak bir paydada buluştuğunuzu düşünüyor musunuz?

Öyleyse, bu payda nedir?

Açık konuşayım mı? Çağdaşım diyeceğim şairler arasında çok az akli başında adam var. Ha bu dediğimle bir ahlak savunuculuğu yapıyorum sanılmasın. Herkesin ahlakı kendine elbet. Fakat görüyorum ki şiirleriyle söylemleri uyuşmayan birçok arkadaşımız mevcut. Şiirler güzel karakterler fora. Buna yüz yüze ya da sosyal medya yoluyla birçok kez üzülmeye şahit oldum. Cool olabilir bir şair, ki olmalıdır da. Ama bunu her anlamda kendine yakıştırmalı.

9. Düünden bugüne Türk şiirinin temasında, biçiminde, dilinde sizce neler değişti?

Nihayet ve çok şükür modernleşti. Çağdaş şiir mutlu olmalıyız ki ülkede her dönem yazıldı ve yazılmaya devam ediyor. Aksinin de yazılmaya hala devam ettiği gibi. Temayı tam bilemiyorum, biçimdeki modernlikten bahsediyorum özellikle ve dili de bunun içine katarsak üsluptaki modernleşmeden. Elbet böyle de devam eder. İyi şairler olduktan sonra bunun devam etmeme olasılığı zaten yok.

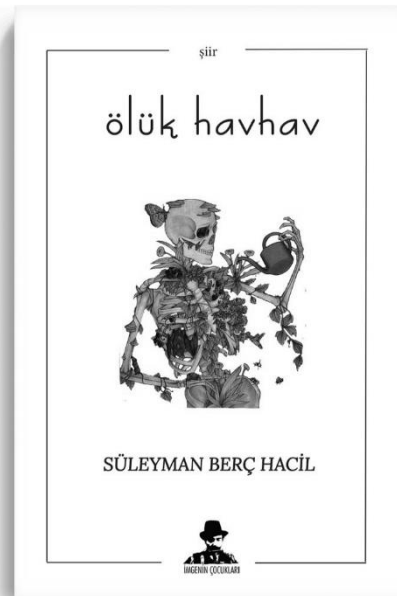
10. Radyo, Televizyon ve Sinema bölümünden mezunsunuz. Sinema okumanın şiirinize bir katkısı oldu mu?
Radyo Televizyon Sinema okumanın genel olarak hayatıma bir katkısının olduğunu düşünmüyorum. Şiire hele hiç. Radyo Tv Sinema okumasam da aynı şeyleri yazardım. Ya da şöyle diyeyim; aynı hayatı yaşamazken aynı şeyleri yazmazdım elbet, ama aynı üslupla yazardım.
11. Şiirin ve sinemanın birbirine benzeyen tarafları var mı?
Herkes benzetiyor ama ben ikisinin çok ayrı kulvarlar olduğunu düşünüyorum. Sinema yüzüğü ancak devirdi, şiirle mukayese dahi edilemez. Ama seviyoruz.
12. Basın-yayın alanında çalışıyorsunuz. İşiniz şiirinizi nasıl yoğuruyor?
Bazen şiirime söz oluyorlar. Ruanda Kırsal'ında da Ölük Havhav'da da bunlar görülebilir. Edebiyat tarihçileri bulsun.
13. Sadece şiir mi? Başka türlerde de yazıyor musunuz?
Başka türlerde yazmaya korkuyorum çünkü hali hazırda en fazla kıvırdığımı düşündüğüm metin işi şiir. Mizah yazıları, içinde komik tespitler olan denemeler yazıyorum ama bunlar bilemiyorum şahsına münhasır şeyler. Abuk sabuk fikirlerimden oluşan yazılar. Benzetirsem Portekizli dünyaca ünlü bir şair var adı şu an aklıma gelmedi; onun depresif denemelerine benzetebilirim. Bende depresif öğeler dışında daha çok komik tespitler var.
14. Hitap ettiğiniz bir okur kitleniz var mı? Sizce sizi kimler severek okur?
- Şiirden anlayan herkes beni okur ve "bu iyi ya" der diye düşünüyorum. Kendi şiir algısında olmasam bile iyi okuyucu bunu kesin der. Herkes için yazmıyorum ve asla yazmam ama ne yalan söyleyeyim herkesin okumasını isterim. Bu güzel bir his.**
15. Şiirlerinizde lirizmden kaçırıyorsunuz gibi. Bu özel bir seçim mi?
Ben lirik biri değilim ki. Ya da olmamaya çalışıyorum. Ya da olmaktan kaçınıyorum. Bazen bu lirizm hadisesi benim midemi bulandırıyor. Fularlar vs. Edebiyatı ciddi bir iş olarak görüyorum ama lirik şiir yazmak edebiyatçılık yapmak olmuyor.
16. Şiirlerinizde bireyin içinde bulunduğu farklı hayatları olduğu gibi yansıtırıyorsunuz. Yalnızken, toplum içinde, çalışma yaşamında... Bunalmış, rahatsız, huzursuz bireyler okuyor gibiyiz. Sizce 2022 Türkiye'sinin bireyi bu mu?
Bu :) Ama yine de enseyi karartmayalım. Enseyi karartırsak ölürüz çünkü. Herkesi mantıklı iyimser olmaya davet ediyorum. Her şey güzel olacak ve bizler de inşallah o güzel günleri göreceğiz. Buna inanmaktan ve mücadele etmekten başka çaremiz yok.
17. Şiirinizde dikkatimi çeken ve üstünde durup düşünmeye değer gördüğüm bir başka tema da "Beyaz yakalılar". Sizce edebiyatımız, işçi sınıfı gibi bir sınıf mı yaratmakta, işçi sınıfının yerini beyaz yaka mı alıyor?
Edebiyatla ilgili kişiler genelde işçi sınıfından galiba. Gerçi bu söylediğime tezat gösterilebilecek birçok komprador yazar vardır. Ama ilkin edebiyat çokça acıyla ilgili. 2000'lerden

sonra bu acıyı yeni doğmuş bir işçi sınıfı olan prekerya çekiyor diyebiliriz.

18. Baba, çocukluk gibi olgular da sıkça işleniyor sizde. Kendinizden mi yola çıkıyorsunuz çoğunlukla, yoksa gözlem mi?
- Babamı on iki yaşımdayken kaybettiğim için bu kadar fazla. Olmayışı yer etmiş doğal olarak. Güzel bir çocukluk yaşadım ne eksik ne fazla. Kayıplar olsa da güzeldi. Ben hep kendimden yola çıkarım. Kendimden yola çıkıp gözlem yaparım. Yaptığım gözlemleri kendi hayatıma üleştiririm. Zitti da olur.
19. Şiirlerinizin içinde isminizi sık sık görüyoruz. Bunun nedeni nedir?
- O an olması gerekiyordur. Ya da bunu İsmet Özel'e soralım.
20. Kendinizi benzettiğiniz şairler var mı?
- Yaşamlarımızı benzer bulduğumu sanıyorum; Egemen Berköz diyebilirim. Onun dışında kendime benzettiğim değil de elbet benim de sevdiğim birçok şair var. Bana kimse benzeyemez ben de kimse benzeyemem. Aklıma ilk gelenler İsmet Özel, Ahmet Erhan, Arkadaş Zekai Özger, Edip Cansever, Onur Ünlü -Ah Muhsin Ünlü-, Ömer Şişman, Liman Mehmetcihat, Can Yücel, Levent Karataş, İzzet Yasar, Metin Eloğlu, Ali Asker Barut. Saymadığımız kaldı mı?
21. "Sanat tuhaf insanların, biraz da delilerin işidir." derler. Sizce öyle mi? Kendinizi tuhaf buluyor musunuz?
- Elbette -weird- bir tarafım olduğunu kabul ediyorum. Zorunluluk olmadığını düşünüyorum. Çok düz bir kimse de üretebilir.
22. Şiirinizin geleceği hakkında neler düşünüyorsunuz?

Şimdilerde görüşmediğim şair bir abim 'daha underground bir yola kayacaksın' demişti. Bilemem. Kayabilirim. Geleceğin tüm insanlara güzellikler getirmesini istediğim gibi kendi hayatıma ve şiirime de güzellikler getirmesini diliyorum. Karamsar ve melankolik dilimden biraz uzaklaşma isteğim var. Daha umut dolu metinler yazmak istiyorum. İstekle olmaz elbet. Olursa görülür. Dileğim bu.

23. "Ölük Havhav"dan sonra nasıl bir yol izleyeceksiniz? Planlarınız neler?
- Sanırım bu sene bir kitabım daha çıkacak. Ben de bekliyorum. Çıkınca ilgilenenlerin haberi olur zaten. Kitaplarımın okunmasını istiyorum. Şiirin bu yönü de var. Okutma kısmıyla ilgileneneğim. Nasıl oluyorsa o acemilik hala mevcut ama bu meseleyi önemsiyorum. Halletmem gerekli. Herkesin yaptığı şeyi yaparım ayrıca. Yazarım. İnsanlarla görüşürüm. Yeni dosyalar oluştururum. Belki düz yazıya da ağırlık veririm. Herkesle beraber ben de göreceğim neler olacağını.

ŞAİRLERLE KENDİ KENDİNE RÖPORTAJ

Tuğçe Nur İmrat

Ben bir eşya olsaydım:

-Çay kaşığı.

Ben bir hava olayı olsaydım:

-Karla karışık fırtına.

Ben bir film olsaydım:

-Akıl oyunları.

Ben bir hayvan olsaydım:

-Kedi.

Ben bir renk olsaydım:

-Siyah.

Fatih Ceyhan

Hangi cumhurbaşkanlığı sarayımı:

-Marmaris Okluk Devlet Konuk Evi, efil efil

Bir beyaz futbol yorumcusu olsam:

-Rasim ozan Kütahyalı, haydaaaaa

Bir internet içeriği olsam hangi platformdan indirilirdim:

-Torrent, kaçak korsan

Başınıza geçirilecek sert bir cisim olsaydım eğer:

-☺

Bizzat bir süper kahraman olsaydım:

-Türk edebiyatını yine de kıvranışıyla baş başa bıraktırdım

Bir Türkçe rap albümü olsaydım:

-fuat ergin-hassickdir serisi

Bir hayvanla özdeşleşecek olsam:

-Bal porsuğuyum, ayıya dikleniyorum

Hangi kitabın yazılış sürecinde hayalet olarak yazarının çevresinde dolanmak isterdim:

-D.A. Levy- Varoş Manastırı, kendisi tanrım

Kafamın içerisindeki karmaşa Türkiye'den bir mahalle olsa:

-Ankara-Çinçin Mahallesi, fikirlerim birbirine racon

Bir Doğu Perinçek repliği olsaydım

- "şu anda kınından çıkmış bir kılıç gibiyiz. görevlere hazırız."

